

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 17. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 253 (alm. del) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 253:

Har mellemøstlige eller afrikanske lande taget forbehold eller afgivet stemmeforklaring i forbindelse med vedtagelsen af Global Compact for Migration?

Svar:

FN-migrationserklæringen, Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration, blev politisk vedtaget under en ministerkonference i Marrakesh den 10.-11. december 2018. Den formelle vedtagelse af erklæringen fandt efterfølgende sted i FN's Generalforsamling den 19. december 2018.

Under ministerkonferencen i Marrakesh den 10.-11. december 2018 blev der ikke afgivet stemmeforklaringer, men en lang række lande, herunder mellemøstlige og afrikanske lande, afgav nationale indlæg, herunder på vegne af regionale grupper.

Følgende lande fra Afrika afgav stemmeforklaring ved den formelle vedtagelse i FN's Generalforsamling: Egypten, Libyen, Marokko og Namibia (på vegne af den afrikanske gruppe) før afstemningen og Comorerne (på vegne af den afrikanske gruppe) efter afstemningen.

Egypten udtrykte skuffelse over, at erklæringen ikke havde stærkere sprog vedr. ophør af frihedsberøvelse af migrantbørn, ligesom man ikke fandt, at erklæringen gik langt nok i forhold til at adressere de grundlæggende årsager til migration og i forhold til at beskytte migranter mod hadforbrydelser.

Libyen, der afstod fra at stemme, forklarede i sin stemmeforklaring, at man fandt, at erklæringen ikke skelnede tilstrækkeligt klart mellem regulær og irregulær migration og mellem migranter og flygtninge. Desuden fandt man, at erklæringen ikke i tilstrækkelig grad adresserede de grundlæggende årsager til migration og i stedet opfordrede til migration til transitlande som Libyen uden forståelse for de vanskelige vilkår der.

14. januar 2019

Internationalt
udlændingesamarbejde
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 22156
Akt-id 606535

Namibia, der talte på vegne af den afrikanske gruppe, bemærkede, at man gerne havde set flere af den afrikanske gruppes forslag inkluderet i erklæringen, men at man accepterede konsensus. Det understregedes, at erklæringen ikke er juridisk bindende og ikke skaber en ret til at migrere.

Marokkos og Comorerens (der også talte på vegne af den afrikanske gruppe) indlæg støttede erklæringen uden præciseringer eller forbehold.

Følgende lande fra Mellemøsten afgav stemmeforklaring ved den formelle vedtagelse i FN's Generalforsamling: Iran, Jordan og Libanon.

Iran understregede, at erklæringen ikke er juridisk bindende, og at Iran anser erklæringen som en frivillig ramme for at fremme stateres samarbejde for at håndtere migration, der ikke indebærer nye juridiske forpligtelser. Det understregedes endvidere, at erklæringen ikke kan anvendes til at sammenblende migranter og flygtninge.

Jordans stemmeforklaring understregede ligeledes, at erklæringen ikke er juridisk bindende og vigtigheden af at skelne mellem flygtninge og migranter. Herudover tog Jordan forbehold for konventioner nævnt i erklæringen, som Jordan ikke er part i.

Libanons stemmeforklaring indeholdt en række forbehold til teksten relateret til integration af migranter i værtslande, behovet for at skelne mellem regulær og irregulær migration og mellem migranter og flygtninge. Ligeledes understregedes det, at erklæringen ikke er juridisk bindende og respekterer stateres suverænitet.

Inger Støjberg

/

Jesper Egevang